

Sygn. akt IV KZ 41/19

POSTANOWIENIE

Dnia 26 września 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

w sprawie **Z. L.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 26 września 2019 r.

zażalenia wnioskodawcy

na zarządzenie sędziego Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 16 lipca 2019 r. w sprawie o sygn. akt II AKo (...) odmawiające przyjęcia wniosku skazanego o wznowienie postępowania,
na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Z. L. w dniu 18 lipca 2018 r. wniósł do Sądu Okręgowego w K wniosek o wznowienie postępowania w sprawie o sygn. akt II K (...), wnosząc jednocześnie o wyznaczenie mu obrońcy z urzędu. Zarządzeniem z dnia 10 września 2018 r. Zastępca Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w (...) przydzielił skazanemu obrońcę z urzędu. Obrońca ten, po przeanalizowaniu akt postępowania, sporządził opinię o braku podstaw do wznowienia postępowania w sprawie Z. L.

Skazany zwrócił się do Sądu Apelacyjnego w (...) o wyznaczenie mu kolejnego obrońcy z urzędu celem sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania. Sąd Apelacyjny w (...) negatywnie rozpatrzył ten wniosek, uprzednio kontrolując prawidłowość opinii prawnej o odmowie podstaw do złożenia wniosku o wznowienie postępowania i nie stwierdzając w tym zakresie żadnych uchybień.

Zarządzeniem z dnia 28 stycznia 2019 r. Sąd Apelacyjny w (...) wezwał Z. L. do usunięcia braku formalnego złożonego przezeń wniosku o wznowienie postępowania poprzez sporządzenie i podpisanie go przez obrońcę.

Zarządzenie to zaskarżył skazany, ponownie wnosząc o wyznaczenie mu obrońcy z urzędu.

Postanowieniem z dnia 20 lutego 2019 r. w sprawie o sygn. akt II AKz (...) Sąd Apelacyjny w (...) utrzymał w mocy zaskarżone zarządzenie, argumentując, iż nie doszło do naruszenia obowiązków obrończych w stosunku do skazanego, a tym samym nie zachodzą podstawy wyznaczenia mu kolejnego obrońcy z urzędu.

Dnia 19 kwietnia 2019 r. Z. L. po raz kolejny wniósł o wznowienie postępowania w sprawie o sygn. akt II K (...). Ponadto wniósł o wznowienie postępowania wznowieniowego, prowadzonego przez Sąd Apelacyjny w (...). Wystąpił również o wyznaczeniu mu obrońcy z urzędu w tej sprawie. Wnioski te skazany ponowił w piśmie z dnia 12 lipca 2019 r.

Sąd Apelacyjny Zarządzeniem z dnia 16 lipca 2019 r. odmówił przyjęcia wniosków o wznowienie postępowania, złożonych przez Z. L.. W przypadku wniosku o wznowienie postępowania w sprawie o sygn. akt II K (...) rozstrzygnięcie oparł na podstawie art. 545 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k., w związku z nieuzupełnieniem przez wnioskodawcę braków formalnych w postaci sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie przez obrońcę. Sąd odmówił nadto przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania wznowieniowego, podnosząc jego niedopuszczalność z mocy prawa.

Na powyższe zarządzenie zażalenie wniósł Z. L. , podnosząc że padł ofiarą oszustw adwokatów, a także, iż nie stać go na zatrudnienie adwokata z wyboru.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie Z. L. nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z brzemieniem art. 545 § 2 k.p.k. warunkiem koniecznym skutecznego zainicjowania postępowania wznowieniowego jest sporządzenie i podpisanie wniosku o wznowienie przez obrońcę. Skazany, w odpowiedzi na złożony dnia 18 lipca 2018 r. wniosek, otrzymał profesjonalną nieodpłatną pomoc prawną. Wyznaczony obrońca z urzędu, po rzetelnym zbadaniu akt postępowania, nie znalazł jednak podstaw do wnioskowania o wznowienie

postępowania w sprawie Z. L.. Prawdliwość sporządzenia opinii skontrolował Sąd Apelacyjny w (...), nie zgłaszając w tej kwestii żadnych zastrzeżeń.

Należy podkreślić, że wznowienie postępowania to nadzwyczajny środek zaskarżenia, w związku z czym istnieją ściśle określone – a wymienione w art. 540 k.p.k. i 540a k.p.k. – przesłanki wznowienia postępowania karnego. Jeśli w sprawie nie zachodzi żadna ze wskazanych przepisami okoliczności, nie ma podstaw do wznowienia postępowania tylko wyłącznie w odpowiedzi na subiektywne poczucie skazanego, iż został potraktowany niesprawiedliwie.

Podobnie niezadowolenie z opinii wyznaczonego z urzędu obrońcy samo przez się nie stanowi przesłanki wyznaczenia skazanemu kolejnego obrońcy. Byłoby to uzasadnione dopiero wówczas, gdyby Sąd stwierdził, iż dotychczasowy obrońca uchybił wyznaczonym mu obowiązkom. Sąd Apelacyjny w (...), zapoznawszy się z opinią o braku podstaw do złożenia wniosku o wznowienie, takiej konstatacji nie dokonał.

Ponieważ kolejne wnioski składane przez Z. L. nie były sporządzone ani podpisane przez obrońcę, a wezwany przez Sąd do uzupełnienia braków formalnych skazany nie uczynił zadość temu żądaniu, na podstawie art. 545 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. należało odmówić ich przyjęcia.

Odnosnie wniosku o wznowienie postępowania wznowieniowego, które toczyło się przed Sądem Apelacyjnym w (...), Sąd słusznie odmówił jego przyjęcia, powołując się przy tym na prawidłową podstawę prawną. Wznowienie postępowania o wznowienie jest niemożliwe, ponieważ „w przypadku postępowania o wznowienie jego przedmiotem nie jest odpowiedzialność prawna ani inna kwestia uboczna niezwiązana z postępowaniem o wznowienie, lecz problem istnienia podstaw do samego wznowienia procesu, w sytuacji gdy zagadnienie odpowiedzialności prawnej jest już rozstrzygnięte prawomocnym orzeczeniem sądu” (post. SN z dn.20.05.2010 sygn. akt V KO 47/10). Wznowienie postępowania dotyczy więc jedynie prawomocnych orzeczeń kończących postępowanie w danej sprawie.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy orzekł jak we wstępie.

